

ประวัติวัดดอกจันรัตนาราม

บ้านจันหมู่ ๖, หมู่ ๘, หมู่ ๙ ตำบลทับใหญ่ อำเภอรันบุรี จังหวัดสุรินทร์

เมื่อ พ.ศ ๒๔๖๗. ชาวบ้านกลุ่มผู้นำ ซึ่งมีนายสังข์กมล เป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๖ ตำบล ไร่ อำเภอรันบุรีจังหวัดสุรินทร์ และคณะประกอบด้วย

นายหุຍ ทองสุค

นายชม พิหูสูตร

นายพวง พรบุญ

นายพิมพ์นายปาน พรบุญ

นายนิล กมล

นายสิงห์ถิ่นทัพไทย

ได้ชักชวนกันสร้างวัดขึ้นใกล้หมู่บ้านเลือกทำเลที่เหมาะสมด้านทิศตะวันออกของหมู่บ้าน

จำนวน ๕ ไร่เศษ เป็นที่ราบมีต้นไผ่ขึ้นเป็นแห่ง ๆ ชาวบ้านร่วมกันสร้างกุฏิขึ้นหนึ่งหลัง แล้วไปกราบนิมนต์ พระอาจารย์น้อย มาจำพรรษาที่วัดสร้างใหม่นี้หนึ่งพรรษา แล้วท่านได้แนะนำให้ไปนิมนต์พระน้องชายของท่านที่อยู่วัดบ้านดง อำเภอป่าหยาด จังหวัดยโสธรมาอยู่ประจำที่นี้ แล้วตั้งชื่อวัดว่า “วัดบ้านจัน” เพราะ บริเวณรอบหมู่บ้าน มีต้นจันขึ้นเป็นจำนวนมากและมีหนองน้ำขนาดย่อม ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของหมู่บ้าน มีต้นจันล้อมรอบ ชาวบ้านเรียกว่าหนองจันจนถึงปัจจุบัน

ชื่อเดิมที่มาของคำว่า “วัดสว่างพานิช” เมื่อปี พ.ศ.๒๔๘๕ เกิดน้ำท่วมใหญ่ น้ำได้ท่วมถึงลานวัด ขณะนั้นมีเรือพ้อค้าได้ผ่านมาแวะพักค้างแรมในบริเวณวัด ในขณะที่เดียวกันพ้อค้าแม่ค้าดังกล่าว ก็ได้นำสินค้า ที่บรรทุกมาออกมาขายให้กับชาวบ้านสินค้าส่วนมากก็เป็นพวกภาชนะถ้วย โถ โอ ชาม จาน และไหใส่ปลา ร้า ซึ่งช่วงนั้นก็ มีพระสังฆาธิการระดับปกครอง ออกมาสำรวจวัด ให้ขึ้นทะเบียนและตั้งชื่อวัด เพื่อขอพระราชทานวิสุงคามสีมา และท่านก็ได้มาเห็นชาวบ้าน กับพวกพ้อค้ากำลังสาละวล อยู่กับการซื้อขาย แลกเปลี่ยน ก็เลยแนะนำให้ตั้งชื่อวัดแห่งนี้ว่าวัดสว่างพานิชแต่ชาวบ้านยังคงเรียกวัดบ้านจันหรือวัดสว่างบ้านจัน

ต่อมาเมื่อปลาย ปี พ.ศ.๒๕๔๑ พระภูษิต ยสินธิโร ได้ปรึกษาหลวงปู่ดี ซึ่งเป็นเจ้าอาวาสได้นัด ประชุมชาวบ้านเรื่องการเปลี่ยนชื่อวัดในที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบอยาก ให้เปลี่ยนชื่อวัดและลง รายชื่อผู้ร่วมประชุม แล้วร่างหนังสือ ติดต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบตามลำดับขั้นตอน ในเดือนกรกฎาคม ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็ได้รับหนังสือจากมหาเถรสมาคมกระทรวงศึกษาธิการกรมการศาสนา และใบประกาศเปลี่ยนชื่อวัด ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๒ ด้วยความเห็นชอบของมหาเถรสมาคมได้พิจารณาอนุญาต ให้เปลี่ยน ชื่อได้ตามที่ร้องขอทุกประการ

เดิมวัดดอกจันรัตนารามมีที่ดินของวัดเพียง ๕ ไร่ ๑ งาน พระครูรัตนธรรมานุรักษ์เจ้าอาวาส

รูปปัจจุบัน พร้อมชาวบ้านจันทั้งสามหมู่ได้ปรึกษาและจัดหาทุนซื้อที่ดินขยายที่วัดดังนี้

ด้านทิศเหนือที่ขยายออกจำนวน ๑ ไร่ ๒ งาน

ด้านทิศใต้ที่ขยายออกจำนวน ๓ ไร่ ๓ งาน

ด้านทิศตะวันออกขยาย จำนวน ๑ ไร่

รวมที่ขยายออกเป็นจำนวน ๑๗ ไร่ ๑ งาน

ที่ดินวัดดั้งเดิม ๕ ไร่ ๒ งาน

รวมเป็นที่ดินวัดทั้งหมดจำนวน ๒๒ ไร่ ๓ งาน

แต่ตั้งวัดมาจนถึงปัจจุบัน มีเจ้าอาวาสผ่านมาแล้วจำนวน ๑๑ รูป คือ

๑. พระอธิการน้อย กตธมฺโม ๒๔๖๓ – ๒๔๖๕
๒. พระอธิการทัต ถาวโร ๒๔๓๐ – ๒๔๓๑
๓. พระอธิการสุข อภิวิฑฒโน ๒๔๓๒ – ๒๔๔๒
๔. พระอธิการชาติฐิตธมฺโม ๒๔๔๓ – ๒๔๕๕
๕. พระอธิการบุญ ปุญญโกโร ๒๔๕๐ – ๒๔๕๒
๖. พระอธิการทอง สุวณฺโณ ๒๔๕๒ – ๒๔๕๔
๗. พระอธิการหวัน เขตธมฺโม ๒๔๕๕ – ๒๔๕๗
๘. พระอธิการพรหมมา วรธมฺโม ๒๔๕๘ – ๒๕๑๐
๙. พระอธิการเฟือก จนุทธมฺโม ๒๕๑๒ – ๒๕๑๕

ช่วงใดไม่มีเจ้าอาวาส หลวงปู่โด้น จะเป็นผู้รักษาการแทนเจ้าอาวาส

๑๐. พระอธิการดี รกขิตธมฺโม ๒๕๒๓ – ๒๕๔๒

๑๑. พระครูรัตนธรรมานุรักษ์ น.ธ.เอก,ป.ธ.๑-๒,ศศ.ม.(ภูซิด ยสินธโร / ศิวจันทร์ พ.ศ.๒๕๔๓ – ปัจจุบัน)

ผู้ให้ข้อมูลประวัติหมู่บ้าน

หลวงปู่ดี รกขิตธมฺโม

คุณพ่อหลู่ ตาแสง

คุณพ่อครูทัศน์ ศิวจันทร์

คุณพ่อสิดา วิเศษวงษา

คุณพ่อศรีเมือง - คุณพ่อแสง เหล็กศรี